

Kreditforeningsdirektør Thrane, har erklæret, maa denne Ejendoms Værdi i Handel og Vandel anses for at være 60—65 000 Kr. Hvis man sætter Ejendoms-skylden som Maksimum for Vurderingen, vil Frederiksen, naar man beregner Fæsterens Alder til 45 Aar, komme til at betale 23 400 Kr. for sin Gaard; det bliver altsaa Provenuet for Godsejeren. Men ydermere vil dette Provenu i høj Grad forringes ved Bestemmelsen i § 9, hvorefter Kapitalen skal blive uopsigelig inde-staaende til 4 pCt., saaledes at i Virkeligheden bliver Nettoprovenuet for Godset med det Kurstab, der maa regnes med, kun 19 600 Kr. En anden Ejendom tilhører Rasmus Larsen. Den er 76 Tdr. Land med 5 Tdr. Hartkorn, 3 Skpr. 2 Fdk. $\frac{1}{2}$ Album. Afgiften er 100 Kr. i Penge, ca. 26 Tdr. Byg og ca. 10 Tdr. Havre. Ejendomsskylden er 33 000 Kr. Fæstet er indgaaet i 1897. Denne Gaard erklæres af Kreditforeningsdirektør Thrane at være værd i Handel og Vandel 60—70 000 Kr. Hvis Udvalgsforslaget lægges til Grund, vil Rasmus Larsen komme til at betale 18 600 Kr., og fradrages Kurstabet, 3 000 Kr., vil Provenuet for Godset kun blive ca. 15 600 Kr. Endelig er der et tredje Eksempel. Det er Lars P. Jensens Gaard; den er 108 Tdr. Land med Hartkorn 7 Tdr. 1 Skp. 1 Fdk. $\frac{2}{4}$ Album. Den aarlige Afgift er 120 Kr. i Penge, ca. 60 Tdr. Byg, Ejendomsskylden er 51 500 Kr. Fæstet er indgaaet i 1914. Efter Kreditforeningsdirektør Thranes Udsagn skal denne Gaard i Handel og Vandel være 90—100 000 Kr. værd. Lars Jensen vil efter Udvalgsflertallets Forslag komme til at betale for sin Gaard 30 000 Kr., og naar man fradrager Kurstabet, bliver Godsets Nettoprovenu 25 000 Kr. Det ses heraf, at de Beløb, som Fæsterne kommer til at overtage deres Ejendomme for, bliver langt under, hvad disse Dagen efter kan sælges for. At man ved alle Fæsteoverdragelser i disse Tider selvfølgelig har kunnet sælge med stor Gevinst, er givet, men her synes Forholdet at være dette, at Gevinsten udelukkende bliver paa Fæsternes Side, medens de opadgaaende Konjunkturer paa Grund af den nu allerede forældede Ejendomsskyldvurdering aldeles ikke kommer Ejerne til gode. Jeg tror, at en Rettelse, der skifter Sol og Vind mere lige mellem Ejer og Bruger, her turde være paa sin Plads.

Til § 7 har Mindretallet stillet to Ændringsforslag. Denne Paragraf indeholder i 5te Stykke en Bestemmelse om,

at „aarlige Ydelser, paa hvilke der sættes Kapitelstakst, beregnes efter Gennemsnittet af Kapitelstaksterne for Aarene 1890—1913 med Udskydelse af de to højeste og de to laveste Takster“. I det af Ministeren fremsatte Forslag havde man ikke valgt en Aarrække, der laa saa langt tilbage, men de sidste 24 Aars Takster med Udskydelse af de to højeste og de to laveste, og i Tiendeloven, der blev fremsat i 1902, vedtog man, at Tienden skulde beregnes efter Aarene fra 1892 til 1901. Her gaar man 5 Aar tilbage i Tiden. Hvis man havde opretholdt Bestemmelsen som af Ministeren foreslaaet, saa at man valgte de 24 Aar, der laa lige forud, med Udskydelse af de to højeste og de to laveste, vilde man være kommet Retfærdigheden en hel Del nærmere. Nu siger man nok, at disse sidste 5 Aar har været Krigsjaar, og de bør derfor ikke tages med i Betragtning, men man maa jo erindre, hvorledes hele Priseniveauet er hævet, og der er ingen, der tror, at det pludselig vil synke. Hvis man fastholdt Ministerens oprindelige Forslag, og saa udskød de to højeste og de to laveste Aar, vilde den Forhøjelse af Gennemsnittet, der vilde bevirkes af, at man medtog det første Par Krigsjaar, som var dem, der viste den mindste Prisstigning, ikke betyde noget næneværdigt til Skade for Fæsterne, men det vilde være en langt mere retfærdig og tiltalende Maade at løse dette Spørgsmaal paa.

I 8de Stykke af § 7 hedder det i Flertallets Forslag: „I Tilfælde, hvor Ejeren har haft Andel i Brugen af Ejendommen, f. Eks. af Skov paa denne, vil dette være at tage i Betragtning ved Købesummens Fastsættelse. Herunder falder dog ikke Værdien af Jagtretten“. Det vil altsaa sige, at den Værdi, Jagtretten har, hvis den har nogen — i mange Tilfælde vil den maaske ikke have det —, ikke skal tages med i Betragtning. Hvis der er en Værdi, bør den medregnes. Mindretallet mener, at dette ikke er korrekt, og vi stiller derfor Ændringsforslag om, at dette sidste Punktum falder bort.

§ 9 indeholder Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes med Købesummen, og der har Flertallet fraveget det Forslag, som den højtærede Landbrugsminister stillede, den Gang han forelagde Forslaget i Folketinget. Vi mener, at det Forslag, den højtærede Minister den Gang stillede, var langt mere retfærdigt og langt mere rationelt. Forskellen mellem de to Ordninger er den, at Flertallets Forslag gør Prioriteten uopsigelig. Det er 4 pCts. Obliga-